

L'EMPODERAMENT

Vivim en una societat hipersexualitzada, però paradoxalment tenim un gran tabú que és el sexe. I si filem prim, dins d'aquest tabú hi ha un gran silenci que és el cony. Però si encara filem més prim, ens trobem amb conys en cossos que no s'identifiquen com a dones. En l'actualitat només es parla d'aquest genital com a òrgan reproductor, sempre encaixat en cossos normatius i criminalitzant-ne les seves ejaculacions, però el cert és que es tracta d'una part del nostre cos que ens pot donar molt, molt, plaer.

per Berta Mascaró

Conys estereotipats

Al cony se l'hi ha delegat la única funció d'erotitzar i donar plaer al penis, exigint que tinguí uns requisits que no s'ajusten a la realitat: conys bonics, amb olor a flor i que no taquin. Doncs no, aquest text vol donar veu als conys, que no només es reproduïen, vol donar veu als conys que es toquen, als que no es coneixen, als que estan empoderats, als hormonats, als conys vells, als conys mutilats, a tots els conys.

Quan parlem de cossos, és més, quan imaginem aquests en múltiples interaccions, utilitzem la norma. Vivim el dia a dia comandats robòticament amb idearis que l'heteropatriarcat s'ha encarregat d'inculcar, però que finalment no ens representen. Per sort, cada cop impera més el pensament de deconstruir l'ide-

ari, de refer-nos i donar treva al nostre gran desconegut, el cos.

Per tal de trencar tabús presentem una breu història sobre el cony, un cony que ha deixat d'estar invisibilitat gràcies a grans transgressores que han donat veu en forma de textos, *performances*, poesia, etc. Grans parladores com, entre altres, Diana J. Torres, Virginie Despentes o Joyce Jandette.

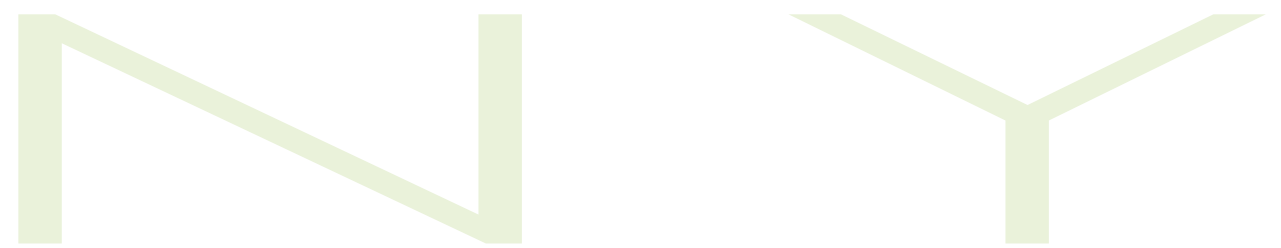
Sobreviure a la història

Des de sempre, molts homes de ciència han estudiat els nostres cossos, però sempre des d'un punt de vista heteropatriarcal i, com qui no vol la cosa, s'encarregaven de colonitzar els nostres genitals amb un ardit tant barroer com utilitzar els seus cognoms per

definir parts d'aquests genitals. I així va esdevenir el que la història va fer dels nostres conys.

Els conys posseeixen una pròstata, anomenada **glàndula de Skene**. El nom prové d'Alexander J. C. Skene, metge, professor i investigador escocès que va estudiar de forma activa les similituds entre cossos diagnosticats com a homes o com a dones. En aquell moment, tot i que ho pensés, no se l'hi va permetre relacionar directament el concepte de pròstata masculina i pròstata femenina i va anomenar-la amb el seu cognom. 80 anys més tard, Ernest Gräfenberg, un altre investigador sobre la pròstata dels conys, va avançar molt en el coneixement d'aquest òrgan, no només arribant a descriure'l amb major precisió,

DEL PROPI CONY

sinó que va donar llum a conclusions suficientment reveladores com per deixar de seguir disfressant la pròstata amb altres sinònims. Tot i que ell era més explícit i les nomenava **glàndules parauretrals**, fou per poc temps, ja que posteriorment altres científics com Loda, Perry i Whipple entre altres l'anomenaren **punt G** en honor a Ernest G.

Va haver de passar mig segle per a que, l'any 2004, el Comitè Federatiu de Terminologia Anatòmica (FIPAT) restablís la nostra pròstata considerant-la sinònim de la glàndula parauretral o de Skene i, per tant, donant-li el qualificatiu de pròstata femenina... però situant-la com a part del sistema urinari, tot i que la pròstata masculina es situï com a part del sistema genital.

Redescobrir el propi cos... i el cony

Amb el patriarcat hem topat! Tot i aconseguir una mica de protagonisme dels nostres conys, aquests sempre es veu minvat, perseguit per la tònica binarista. Es tant absurd com parlar de cors masculins i cors femenins, però tan socialment inculcat com la idea de pensament masculí i pensament femení. Per això, cal que comencem a conèixer els nostres cossos fora del binarisme.

Conten els vells mil històries sobre la pròstata, i avui, en ple segle XXI, encara no té localització en els mapes, així com tampoc en els nostres idearis. Ha sigut esborrada i tractada en l'actualitat com a òrgan vestigial, és a dir, un òrgan que no ha evolucionat i ha minvat degut a la seva infuncionalitat.

La pròstata s'ubica entorn a la uretra (el conducte que connecta la veïxiga amb l'exterior) i està enllaçada a ella. A més, discorre de forma paral·lela a la vagina i es posiciona a uns centímetres de l'entrada d'aquesta. Només cal posar els dits als nostres conys en moments d'excitació i pressionar amb aquests a l'os púbic. Notarem que hi ha una part més densa i que al contraure els músculs no es contrau (perquè no es un múscul). I si la movem cap als costats veurem que s'escorre. La seva grandària oscil·la entre

els 2 i 5 cm en repòs, però pot triplicar el seu volum quan està plena. El seu teixit és esponjós ja que està composta per moltes glàndules juntes.

Si mirem els nostres conys en un mirall podrem fixar-nos que tenim un forat evident de la vagina, per on surt l'orina, altres dos orificis per els que ejaculem i dos més per on lubriquem el líquid produït per les glàndules de Bartolino. Tots els cossos tenen pròstata i, per tant, tenen la capacitat de generar un líquid determinat.

Desmuntant mites

Conte ve, conte va, i si no és mentida veritat serà... que molts cossos amb cony pensen que només lubriquem de forma abundant, però es fàcil desmuntar aquest mite; el primer que pot donar-nos una pista de que no és així és que el líquid comença a sortir durant el sexe o en punts alts de plaer i no abans de que l'acció comenci, com succeeix amb la lubricació. A més, el líquid ejaculat és dens i aquós, té una textura diferent; el seu color és blanquinós i el seu olor es molt subtil, tot i que varia depenent del nostre cicle i la nostra alimentació i s'anomena **squirt**.

Una altra idea perpetuada es la de que amb l'ejaculació orinem; això es degut a que els conductes per on ejaculem estan molt pròxims als dels orificis on surt l'ori-

na. Per tant, és molt comú tenir aquesta sensació quan la pròstata és estimulada. Molts conys, a més, descriuen la sortida d'aquest fluid de forma espasmòdica i no de manera continuada com hi surt l'orina. És impossible per a qualsevol cos orinar i ejacular alhora, la vàlvula que obre i tanca la connexió entre la veïxiga i la uretra es tanca quan estem excitades i més quan contraïem la musculatura pubocoxígea.

També hi ha conys que no experimenten ejaculacions visibles durant l'orgasme o l'excitació sexual, ja que realment ejaculen cap a dins, de forma que aquest líquid va a parar cap a la veïxiga i és orinat més tard.

A experimentar!

Una nit fosca, molt fosca... on vaig poder descobrir-me, va aparèixer, per quedar-se, el meu gran amic squirt. No puc garantir que aquests consells que em van portar a ell us duguin a l'ejaculació, ja que cada cos és molt diferent; a més, és molt probable que a molts conys els costi i la frustració és un gran enemic. Per tant, seieu, gaudiu del viatge i alterneu les tècniques amb el que sabeu que l'hi agrada al vostre cos.

Quan estigueu a punt de tenir un orgasme, **deixeu de contraure** la musculatura. Molts cossos, al voler arribar a

l'orgasme, contrauen tota la musculatura, mans, cames i dits dels peus... Doncs no, relaxeu-vos i gaudiu el plaer; intenteu no contraure la vagina i no taponar-la amb quelcom massa gran.

Els dits, uns bons aliats

Si voleu córrer-vos mitjançant penetració, serà més efectiu si ho feu amb els dits, ja que el mètode més efectiu és pressionar repetida i enèrgicament amb els dits directament sobre la pròstata. La millor forma és fer un moviment circular amb els dits de dins a fora, cap a l'os púbic. Com que aquest moviment pot ser cansat, és millor deixar els dits corbats en una posició fixa i exercir la força amb l'esquena i les espatlles. Quan noteu que és possible que l'ejaculació succeeixi, heu d'espènyer cap a fora, per a que surti a borbolls.

Si voleu utilitzar altres objectes que no siguin els dits, intenteu que siguin una mica corbs, o almenys, si l'objecte es recte, que la postura de la vostra vagina es corbi. Si voleu utilitzar la penetració anal, també podeu arribar a ejacular; donat que la paret que separa la vagina de l'anus és molt estreta, per tant, si seguïu les mateixes indicacions que amb la penetració vaginal aconseguireu obrir les vostres aixetes!

I vet aquí que, sense adonar-vos-en, el vostre amic squirt ha arribat. ■

